

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “เกย์ : กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ” ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจถึงแบบแผนที่บุคคลดำเนินไปสู่การยอมรับเอาความหมายของการเป็นเกย์มาให้กับเอกลักษณ์แห่งตน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีการพัฒนาเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง และจำเป็นที่จะต้องผ่านเงื่อนไขสำคัญอันมีอิทธิพลต่อการได้มาซึ่งเอกลักษณ์นั้น ตลอดจนศึกษาถึงความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์กับการใช้ชีวิตทางเพศภายใต้โลกของเกย์

สำหรับระเบียบวิธีในการศึกษาผู้วิจัยใช้การศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมประกอบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับว่าเป็นเกย์จำนวน 8 คนที่มีความผูกพันหรือใช้ชีวิตทางเพศไม่ต่ำกว่า 1 ปี ภายใต้กรอบการวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์และแนวคิดเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนเป็นแนวคิดหลัก พบว่ากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์จะต้องผ่าน 3 ขั้นตอนที่ต่อเนื่อง ดังนี้

ขั้นที่ 1 เกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น

ขั้นที่ 2 สงสัยหรือคิดว่าตนเอง “อาจจะ” เป็นผู้รักเพศเดียวกัน

ขั้นที่ 3 ยอมรับเอกลักษณ์เกย์

โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เกิดความรู้สึกแตกต่างจากผู้อื่น

จุดเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์เริ่มมาจากการแสดงพฤติกรรมข้ามเพศ (cross gender behavior) ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของการละเล่น การไม่ชอบคลุกคลีหรืออยู่รวมกลุ่มเด็กผู้ชาย แต่ชอบที่จะเล่นและอยู่รวมกลุ่มกับเด็กผู้หญิง ตลอดจนกิจกรรมการยาที่เรียบร้อย กระตุ้งกระตึ่ง มีลักษณะคล้ายเด็กผู้หญิง ซึ่งลักษณะข้ามเพศที่ปรากฏนี้ทำให้ผู้ชมทางสังคมใช้สิทธิทานุมัติ (negative sanction) ต่อผู้แสดงพฤติกรรมดังกล่าวด้วยการประทับตราผู้มีพฤติกรรมเหล่านั้นว่า “กะเทย”

และ “ ตืด ” เนื่องจากสังเกตเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่เหมือนหรือแตกต่างจากเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ นั้นเอง

อย่างไรก็ตามความแตกต่างที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะความแตกต่างที่ผู้ชมทางสังคมได้ประทับใจให้กับกลุ่มตัวอย่างไม่ได้ทำให้กลุ่มตัวอย่างยอมรับในตราประทับนั้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังคงรู้สึกว่าคุณเขายังคงเป็น “เด็กผู้ชาย” คนหนึ่ง ที่ไม่ได้มีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง หรือมีความรู้สึกตลอดจนความต้องการทางเพศกับเพศเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มตัวอย่าง 2 คน ที่รู้สึกว่าเป็นผู้หญิงหรือต้องการที่จะเป็นผู้หญิงตั้งแต่วัยเด็ก

ขั้นที่ 2 สงสัยหรือคิดว่าตนเอง “อาจจะ” เป็นผู้รักเพศเดียวกัน

ในขั้นตอนนี้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้รักเพศเดียวกันเริ่มเห็นได้อย่างชัดเจนจากการแสดงพฤติกรรมข้ามเพศ ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออกดังกล่าวสอดคล้องกับตราประทับของสังคมที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่วัยเด็ก นั่นก็คือคำว่า “กะเทย” ทำให้กลุ่มตัวอย่างหลายคนเริ่มสงสัยว่าตนเอง “อาจจะ” มีเอกลักษณ์ดังกล่าว ขณะที่บางคนในช่วงหนึ่งยอมรับในตราประทับนั้นเนื่องจากในขณะนั้นยังไม่มีคำอื่นใดที่เหมาะสมไปกว่านี้ ซึ่งในช่วงนี้เองที่แนวโน้มนำทางเพศได้พัฒนาขึ้นทำให้พวกเขาตระหนักถึงเอกลักษณ์ทางเพศของเขาได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะมีความดึงดูดใจต่อเพศเดียวกัน หรือการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันอันเป็นเครื่องยืนยันถึงแนวโน้มนำทางเพศที่มีต่อเพศเดียวกันดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม จากประสบการณ์ที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่างผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมทำให้พวกเขาว่าการมีเอกลักษณ์ของผู้รักเพศเดียวกันนั้นขัดต่อความคาดหวังทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเอกลักษณ์กะเทยที่สามารถสังเกตได้จากลักษณะปรากฏทางกายที่แตกต่างจากผู้อื่นอย่างเห็นได้ชัด ทำให้กลุ่มตัวอย่างหลายคนคิดถึงปฏิกิริยาทางสังคมทั้งจากผู้ใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง ตลอดจนสังคมในระดับกว้างออกไปอย่างในที่ทำงาน ทำให้พวกเขา รู้สึกไม่สบายใจกับการมีเอกลักษณ์ดังกล่าว ประกอบกับในขณะนั้นพวกเขาได้เรียนรู้ค่านิยมที่แสดงถึงการเป็นบุคคลผู้รักเพศเดียวกันมากขึ้นทั้งจากที่โรงเรียนและสื่อต่าง ๆ ทำให้พวกเขาพบว่ายังมีคำอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับเอกลักษณ์เขามากกว่าคำว่ากะเทย ซึ่งคำนั้นก็คือ “เกย์”

ขั้นที่ 3 ยอมรับเอกลักษณ์เกย์

เมื่อพวกเขายอมรับเอกลักษณ์เกย์ให้กับเอกลักษณ์แห่งตนแล้ว พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะแสดงออกหรือทำการเปิดเผยตัวต่อผู้อื่นให้รับรู้ถึงสิ่งที่เขาเป็น แต่การเปิดเผยตัวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับทุกคน เนื่องจากบางคนยังกลัวปฏิกิริยาทางสังคมโดยเฉพาะจากครอบครัวและผู้ใกล้ชิดที่มีความคาดหวังในตัวกลุ่มตัวอย่างสูง ขณะที่บางคนไม่สามารถเก็บจำความรู้สึก ความเก็บกด ตลอดจนความอัศจรรย์ที่มีอยู่ได้ พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะเปิดเผยตัว โดยกลุ่มตัวอย่างอาจเลือกที่จะเปิดเผยตัวในสถานที่เฉพาะสำหรับชาวเกย์ก่อน เนื่องจากเป็นสถานที่เฉพาะที่มีแต่ผู้รักเพศเดียวกัน ขณะที่บางคนอาจจะบอกกับเพื่อนสนิทซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นเพื่อนผู้หญิง และสุดท้ายการเปิดเผยตัวกับครอบครัวจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยากที่สุด กลุ่มตัวอย่างหลายคนปฏิเสธที่จะเปิดเผยตัวกับครอบครัวเนื่องจากกลัวว่าพวกเขาจะเสียใจ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างบางคนเมื่อทำการเปิดเผยตัวที่บ้านแล้วแต่ทางบ้านรับไม่ได้เป็นเหตุให้ต้องแยกกันอยู่หรือไม่ติดต่อกันอีกเลย ซึ่งผู้รักเพศเดียวกันแต่ละคนจะต้องพิจารณาถึงผลดีและผลเสียให้รอบคอบก่อนที่จะมีการเปิดเผยตัวออกไป

สำหรับมุมมองความรักของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่าไม่แตกต่างจากมุมมองความรักของผู้รักต่างเพศเลย เนื่องจากผู้รักเพศเดียวกันทุกคนต้องการที่จะมีคู่ชีวิตหรือใช้ชีวิตร่วมกับคนที่เขารัก แต่ด้วยเหตุผลหลายประการไม่ว่าจะเป็นความเหงา ประสบการณ์ที่เลวร้าย การถูกหลอก การนอกใจ ฯลฯ ทำให้ผู้รักเพศเดียวกันหลายคนหันเหเข้าสู่วิถีชีวิตทางเพศ ซึ่งการใช้ชีวิตในลักษณะดังกล่าวเป็นการแสวงหาบุคคลเพื่อปลดปล่อยความต้องการทางเพศโดยปราศจากข้อผูกมัดหรือความผูกพันทางใจ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็มีแนวโน้มที่จะไม่เลือกผู้ที่พบในสถานที่ดังกล่าวมาเป็นคู่ชีวิตด้วย ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต ห้องน้ำสาธารณะ สถานบริการอบไอน้ำหรือซาวน่า และสวนสาธารณะ เนื่องจากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นก่อตัวมาจากความใคร่มากกว่าความรักและความเข้าใจ ทำให้พวกเขาไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้นาน และเมื่อชีวิตของพวกเขาเป็นอิสระปราศจากการควบคุม พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะเข้าไปใช้ชีวิตทางเพศในลักษณะดังกล่าวอีกครั้ง จนวิถีชีวิตทางเพศได้หลอมรวมกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตประจำวันของพวกเขาไป

นัยเชิงทฤษฎี

การศึกษากระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ในฐานะที่เป็นความเบี่ยงเบนรูปแบบหนึ่ง ภายใตกรอบแนวคิดทฤษฎีปฏิสังสรรค์นั้น เราอาจกล่าวได้ว่ากรอบแนวคิดดังกล่าวมีคุณูปการต่อการทำความเข้าใจถึงการยอมรับค่านิยม “เกย์” มาไว้ให้กับเอกลักษณ์แห่งตน โดยผู้รักเพศเดียวกันแต่ละคนจะต้องผ่านขั้นตอนที่สำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรกที่เกิดขึ้นภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ระหว่างผู้รักเพศเดียวกันกับผู้ชมทางสังคม ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้รักเพศเดียวกันจะได้รับรู้ถึงปฏิกริยาทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมข้ามเพศ (cross gender behavior) ของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ปฏิกริยาทางสังคมเชิงลบ (negative reaction) ด้วยการประทับตราให้กับผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวว่า “กะเทย” หรือ “ตุ๊ด” ซึ่งจะมีผลให้ผู้รักเพศเดียวกันรับรู้ถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้น อันจะนำมาซึ่งความสงสัยในเอกลักษณ์เดิม ซึ่งในขั้นตอนนี้เองที่กลุ่มตัวอย่างจะเริ่มทำการทดสอบเอกลักษณ์เดิมว่า “เขาเป็นใคร” กันแน่ ขณะเดียวกับที่ความรู้สึกที่มีต่อเพศเดียวกันของพวกเขาได้พัฒนาขึ้นทำให้พวกเขารับรู้แนวโน้มที่มีต่อเพศเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมทางสังคมที่เป็นตราประทับเดิมให้กับพฤติกรรมของพวกเขาเป็นค่านิยมที่แฝงไว้ด้วยอคติทำให้พวกเขาไม่ต้องการที่จะยอมรับในเอกลักษณ์ดังกล่าว ซึ่งในขั้นตอนนี้เองที่กระบวนการนิยามใหม่ได้เกิดขึ้น โดยพวกเขาจะได้รับรู้ค่านิยมที่แสดงถึงการเป็นบุคคลผู้รักเพศเดียวกันคำอื่น ๆ จากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคำว่า “เกย์” “รักร่วมเพศ” หรือ “ไฮโมเซ็กซ์วล” เมื่อพวกเขาพิจารณาแล้วว่าคำว่า “เกย์” นั้นเหมาะสมและสอดคล้องกับเอกลักษณ์ที่พวกเขาเป็นอยู่มากที่สุดพวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะรับคำดังกล่าวมาให้กับเอกลักษณ์แห่งตน ซึ่งเอกลักษณ์ดังกล่าวล้วนเกิดขึ้นภายใต้กระบวนการปฏิสังสรรค์ทางสังคมทั้งสิ้น ดังนั้นการใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีปฏิสังสรรค์เป็นพื้นฐานของการทำความเข้าใจกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์จึงมีคุณูปการดังที่กล่าวมา

ข้อจำกัด

การศึกษาเรื่อง “เกย์ : กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาที่ต้องการข้อมูลเชิงลึกมาช่วยในการวิเคราะห์และตีความพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างภายใตกรอบทฤษฎีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ในฐานะที่เป็นความเบี่ยงเบนรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคม และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างหลายคนปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลเนื่องจากข้อมูลส่วนหนึ่งจะต้องประกอบไปด้วยประวัติชีวิตตั้งแต่เด็กจนโต ตลอดจนประสบการณ์ทางเพศและวิถี

ชีวิตทางเพศที่พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งพวกเขาเองก็รับรู้ถึงปฏิกิริยาทางสังคมที่มีต่อการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานผ่านการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้พวกเขาปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลเหล่านั้น และอีกส่วนหนึ่งก็คือผู้ให้ข้อมูลแต่ละคนมีหน้าที่การงานที่มั่นคง ผู้คนรอบข้างไม่มีใครล่วงรู้ถึงความลับดังกล่าว ทำให้พวกเขาไม่กล้าที่จะเสี่ยงในการเปิดเผยความลับนั้นให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นคนนอกได้ทราบประวัติชีวิตความเป็นมา ในขณะที่บางคนตกลงกับผู้วิจัยแล้วว่าจะให้ข้อมูลแต่พอถึงเวลาที่จะทำการสัมภาษณ์จริงก็เลี้ยวที่จะให้ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยต้องเสียเวลาค้นหากลุ่มตัวอย่างที่มีความเข้าใจในงานที่ผู้วิจัยกำลังทำและเปิดเผยข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัยได้เรียนรู้และทำการจดบันทึกไว้

นอกจากการเรียนรู้ถึงประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่างแล้ว การเรียนรู้ถึงวิถีชีวิตทางเพศหรือการใช้ชีวิตทางเพศของกลุ่มตัวอย่างก็เป็นเรื่องที่ผู้วิจัยมีความสนใจ และให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เนื่องจากการมีวิถีชีวิตในลักษณะดังกล่าวอาจจะทำให้เขายังคงยึดมั่นผูกพันต่อเอกลักษณ์เพศต่อไป ซึ่งผู้วิจัยต้องร่วมเข้าไปสังเกตการณ์ในสถานที่ต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปเพื่อให้รู้ว่า "เขาทำกันอย่างไร" โดยผู้วิจัยจะตระเวนไปตามแหล่งต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างไป ไม่ว่าจะเป็นสวนสาธารณะ ห้องน้ำตามห้างสรรพสินค้า สถานบริการอบไอน้ำหรือชาน้ำ ตลอดจนการสังเกตการติดต่อของกลุ่มตัวอย่างบางคนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งแน่นอนว่าการเข้าไปยังสถานที่ดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้วิจัยได้ โดยเฉพาะในสถานที่สาธารณะอย่างสวนสาธารณะ เนื่องจากความเป็นสวนสาธารณะทำให้ใครก็สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์จากสวนได้ ดังนั้นท่ามกลางการหาข้อมูลของผู้รักเพศเดียวกันภายในสวน ยังอาจจะมีอาชญากรรมแฝงตัวอยู่ด้วยก็ได้ ซึ่งก็มีตัวอย่างให้เห็นอยู่บ่อย ๆ ทั้งจากการแจ้งความลงบันทึกประจำวัน หรือจากคำบอกเล่าของผู้รักเพศเดียวกันที่เคยมีประสบการณ์ ซึ่งผู้วิจัยก็เคยพบกับเหตุการณ์หนึ่งที่สวนสาธารณะเช่นกัน โดยในวันนั้นผู้วิจัยเดินผ่านผู้ชายกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะการแต่งกายและท่าทางที่ไม่น่าไว้วางใจ เนื่องจากหากเป็นผู้ที่เข้ามาหาเพื่อนภายในสวนจะไม่แต่งกายในลักษณะดังกล่าว เมื่อผู้วิจัยเดินผ่านไปแล้วหันกลับไปมองพบเขาได้เห็นไม้หน้าสามไว้ข้างหลัง มีความยาวประมาณ 1 เมตร ผู้วิจัยจึงรีบที่จะเดินไปให้พ้นจากตรงนั้นให้เร็วที่สุด และเมื่อผู้วิจัยพบกับผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งเขาบอกว่าฝั่งตรงข้ามมีการตีกัน ให้ระวังตัวหน่อย ไม่ต้องเข้าไปในที่มืด ๆ ทำให้ผู้วิจัยยังแน่ใจว่าผู้ที่เดินสวนกับผู้วิจัยไปนั้นเป็นคนกลุ่มเดียวกับที่ผู้ให้ข้อมูลพูดถึง

นอกจากนี้การไปยังสถานที่ดังกล่าวอาจจะทำให้ผู้วิจัยถูกประทับตราไปด้วย เป็นเหตุให้ผู้วิจัยต้องเรียนรู้ถึงวิธีการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากในช่วงเวลานั้นต่างคนต่างหนี ไม่มีใครสนใจใคร ไม่ว่าจะป็นในสวนสาธารณะ หรือห้องน้ำตามห้างสรรพสินค้าก็ตาม

อย่างในสวนสาธารณะผู้วิจัยก็ต้องคอยระมัดระวังจากการตรวจตราของตำรวจ และคอยสอดส่องดูว่าจะไม่มีกล้องทีวีของทางสถานีใดสถานีหนึ่งทำการบันทึกภาพเราไว้ ขณะที่ในห้องน้ำเองเราก็ต้องสังเกตแม่บ้านให้ดีว่าเขาอาจสงสัยได้ว่าทำไมเราถึงเข้าออกห้องน้ำบ่อย ซึ่งปัจจุบันแม่บ้านก็ทราบดีว่ามีกิจกรรมทางเพศเกิดขึ้นในห้องน้ำ นอกจากนี้การติดกล้องวงจรปิดตรงทางเข้าห้องน้ำ อาจทำให้เรากลายเป็นผู้ต้องสงสัยได้ ส่วนสถานบริการอบไอน้ำหรือซาวน่าถือได้ว่าเป็นสถานที่ที่มีการตรวจตราอยู่ในระดับหนึ่งจึงวางใจได้ว่าจะไม่ถูกรบกวนจากภายนอก นอกเสียจากจะโชคร้ายเจอชุดตรวจค้นทำการตรวจปัสสาวะตามนโยบายจัดระเบียบสังคม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างน้อยคือ 8 คน แต่ 8 คนนี้ก็ทำให้เห็นถึงจุดร่วมหลาย ๆ อย่างในกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ ซึ่งถ้ามีกลุ่มตัวอย่างมากกว่านี้อาจจะทำให้เห็นถึงรายละเอียดและขั้นตอนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ถึงแม้ว่าการศึกษาในครั้งนี้จะพยายามค้นหาความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์กับวิถีชีวิตทางเพศ ซึ่งในส่วนของวิถีชีวิตทางเพศอาจจะไม่ละเอียดมากพอเนื่องจากระยะเวลาที่จำกัด และผู้วิจัยก็ไม่สามารถติดตามกลุ่มตัวอย่างไปได้ทุกที่ ทำให้รายละเอียดบางส่วนอ่อนไป อย่างเช่นในเรื่องของกระบวนการหาคู่นอน หรือเงื่อนไขของการหาคู่นอนแบบต่าง ๆ ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยเราอาจจะประยุกต์แนวคิดของ Becker ในเรื่องของ Becoming a Marijuana Users มาช่วยในการศึกษาเพื่อให้เห็นถึงกระบวนการและขั้นตอนที่ต่อเนื่องของการหาคู่นอนในรูปแบบต่าง ๆ

นอกจากนี้การศึกษาวิถีชีวิตของเกย์ในมิติของการอยู่ร่วมกันหรือการใช้ชีวิตคู่ของเกย์ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่ยังไม่มีใครทำการศึกษาอย่างเป็นระบบ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคูรักที่เป็นผู้รักเพศเดียวกันมักจะเก็บตัวไม่เปิดเผยให้กับผู้อื่นได้รู้ว่าตนเองอยู่ร่วมกัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ค่อนข้างที่จะหายาก เนื่องจากพวกเขาต้องการความเป็นส่วนตัวและก็ไม่อยากที่จะเปิดเผยความลับนี้กับใคร โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก่อน แต่ถ้าหากทำได้ก็จะได้อ่านที่ศึกษาถึงวิถีชีวิตของคนกลุ่มนี้ และเมื่อเรานำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผู้รักต่างเพศแล้วเราอาจจะทราบว่าความสัมพันธ์ของคนทั้ง 2 กลุ่มมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร